

कटु

“सद्येन च कटीदेशे गृह्णा वाससि पाण्डवः ।
तद्रक्षो दिगुणं चक्रे खन्तं भैरवं रवम्” ॥
कटीतलः, पुं, (कक्षां तलमास्पदमस्य । अस्य कटि-
देशे धारणप्रतिष्ठेत्तात्वम् ।) गृह्णात्कटुः । इति
त्रिकाण्डशेषः । वांका खंडा इति भाषा ॥
कटीरं, स्त्री, (कच्यते आन्रियतेऽसौ वाससितिशेषः ।
कट + “कृष्णकटिपटिश्रौटीभ्यः ईरन्” । उणां ।
४।३० ॥ इति ईरन् ॥) कटिः । इति हेमचन्द्रः ॥
कटीरः, पुं, (कच्यते आन्रियतेऽसौ अथवा कच्यते
गम्यते अनेन । कर्मणि करणे वा ईरन् । उणां ।
४।३०।) जघनम् । कन्दरः । इत्युणादिकोषः ॥
कटिः । इति जटाधरः ॥
कटीरकः, पुं, (कटीर एव स्वार्थे संज्ञायां वा कन् ।)
नितम्बः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
कटु, स्त्री, (कटति सदाचारमाहणोतीति । कट +
उन् ।) अकार्यम् । इत्यमरः । ३।३।३५ ॥ दृषणम् ।
इति विश्वः ॥
कटुः, पुं, (कटति तीक्ष्णतया रसनां मुखं वा आहणो-
ति यदा कटति वर्षति चक्षुर्मुखनासादिभ्यो जलं
खावयतीति । कट + उन् । “कटिवटिभ्यां च” ।
उणां । १।६।) सविशेषः इत्यमरः । १।५।६। भाषा
इति भाषा ॥ अस्य गुणाः कण्ठजदोषशोथमन्दाभि-
न्वित्ररोगनाशित्वम् । अस्य बद्धसेवने क्षयदाह-
त्वम् । वीर्यवलापहत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
अपि च । आरोग्यपित्ताप्रिवायुकारित्वम् । क्षमि
कण्डुविषरोगस्तनदुग्धमेदःस्यौल्यनाशित्वम् । लघु-
त्वम् । अतिशयमक्षयं अमस्यैर्यतानुशोषातिदा-
हकारित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ (तथा चोक्तम् ।
भावप्रकाशे ।
“कटुरुक्षः सान्यमेदःश्लेष्मकण्डुविषापहः ।
वातपित्तहृदाग्नेयः शोथो पाचनरोचहृत्” ॥
अस्य लक्षणं यथाह वामतः ॥
“उद्वेजयति जिह्वायं कुर्वेच्चिमिचिमां कटुः ।
खावयत्यक्षिना सारसं कपोलौ दहतीव च” ॥
गुणकर्मणि च यथा, तत्रैव ।
“कटुर्गणामयोर्दङ्कुलाणसकप्रोपजित् ।
ब्रह्मावसादनः खेहमेदःक्षेरोपशोषणः ।
दीपनः पाचनो रथः शोषणोऽग्नस्य कर्षणः ।
क्षिण्ति बन्धान् खोतांसि विहणोति कफापहः ॥
कुरते सोऽतियोगेन दृष्ट्यां शुक्रजनक्षयम् ।
मूर्च्छामाकुचनं कर्म्यं कटोपहादिष्वयथाम्” ॥* ॥
कटुको रसो वङ्गं शोधयति अर्धं दीपयति, भुक्तं
शोधयति, ब्राह्ममाखावयति, चक्षुर्विरेचयति,
स्फुटिकरोतीन्द्रियाणि अलसकक्षयपूपचयोर्दङ्गा-
मिथ्यन्द-खेह-खेद-क्षेदमनानुपहन्ति, शोचयत्य-
ग्रन्, कण्डुर्विनाशयति, ब्रह्मानवसादयति, क्रिमीन्
हिनस्ति, मांसं विनिहति, शोणितसङ्घातं भि-
नत्ति, बन्धांश्छिनत्ति, मार्गान् विहणोति, श्लेष्मायं
ग्रन्थयति, लघुरण्यो रूक्षञ्च ॥ स रवंगुणोऽप्येक-
एवाख्यमुपदृश्यमानो विषाकप्रभावात् पौष्क-
मुपहन्ति, रसवीर्यप्रभावान्मोहयति, ग्लापयति,
सादयति, कर्षयति, मूर्च्छयति, नमयति, तमयति,

कटुका

भ्रमयति, कण्ठं परिदहति शरीरतापमुपजन-
यति, बलं क्षिणोति, दृष्ट्यां जनयति, वाय्वग्निवाङ्
ल्याद् भ्रम-मद-दवधु-कम्प-तोद-भेदैश्चरण-भुज-
पार्श्व-एछप्रभतिषु मास्तजान् विकारानुपजन-
यति ॥ इति चरकः ॥ चम्पकचक्षुः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ चीनकपूरः । पटोलः । कटुलता । इति
राजनिर्घण्टः ॥
कटुः, स्त्री, (कच्यते कटुत्वेनाखाद्यते इति । कट +
उ ।) कटुकी । इत्यमरः ॥ प्रियकुरक्षः । रा-
जिका । इति विश्वमेदिनी ॥
कटुः, चि, (कटति परलक्ष्मीदर्शनेन क्षपणतां गच्छ-
तीति । कट + उः) । मत्स्यः । तीक्ष्णः । इत्यमरः ।
३।३।३५ ॥ (यथा, महाभारते १ । पौष्यपर्वाणि
३ । ५५ । “क्षारतिक्तकटुरुक्षौस्तीक्ष्णविपाकै-
श्चक्षुष्यपहतोऽन्यो बभूव”) । कटुरसयुक्तः । (यथा,
भागवते । ३।२६।४२ ।
“कषायो मधुरतिक्तः कटुश्च इति नैकथा ।
भौतिकानां विकारेण रस एको विभियते” ॥)
सुगन्धिः । इति मेदिनी ॥ (यथा, रघुः । ५।४८ ।
“सप्तच्छन्दोरकटुप्रवाह-
मसह्यमाध्राय मदं तदीयम्” ॥)
अप्रियः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, रघुः । ६।८५ ॥
“इति समगुणयोगप्रोतयत्तत्र पौराः
अवगच्छन्तु नृपाणामेकवाक्यं विवदुः” ॥)
दुर्गन्धः । इत्यमरटीकायां खामी ॥
कटुकं, स्त्री, (कटुकाणां कटुरसानां त्रयं कटोः
संज्ञायां कन् ।) त्रिकटु । इति मेदिनी ॥ तत्तु
शुगठी पिप्यलो मरिचञ्च ॥ (कटु एव । स्वार्थे कन् ।
इति विग्रहे वाचस्पतिः । अप्रियम् । यथा, महा-
भारते । २ । अनुद्युतपर्वाणि ७७ । १६ ।
“दुर्वीधनञ्च कर्णञ्च कटुकान्यभ्यभाषताम् ।
इति सर्वमिदं राजन्नाकुलं प्रतिभाति मे” ॥)
कटुकः, पुं, (कटुरेव कटुकः स्वार्थे कन् ।) कटुरसः ।
(यथा, सुश्रुते “यो जिह्वायं बाधते उद्वेगं जनयति
शिरो गृह्णीते नासिकाञ्च खावयति स कटुको
रसः” ॥) पटोलः । इति राजनिर्घण्टः ॥ सुगन्धि-
द्वयम् । इति शब्दरत्नावली ॥ कुटजवृक्षः । अर्क-
वृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ राजसर्षपः । इति
हारावली ॥
कटुकन्दः, पुं, (कटुः कन्दोमूलमस्य ।) शिग्रुवृक्षः ।
अर्ककम् । लशुनम् । इति मेदिनी ॥
कटुकफलं, स्त्री, (कटुकं फलमस्य ।) कक्कोलकम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
कटुका, स्त्री, (कटु + संज्ञायां कन् । स्त्रियां टाप् ।)
क्षुद्रचक्षुर्वृक्षः । वृक्षविशेषः । कटुकी इति भाषा ।
तत्पर्यायः । जननी २ तिक्ता ३ रोहिणी ४ तिक्त
रोहिणी ५ चक्राङ्गी ६ मत्स्यपित्ता ७ वकुला ८ ।
प्रकुलादनी ९ सादनी १० शतपर्वा ११ द्विजाङ्गी
१२ मजभेदिनी १३ अशोकरोहिणी १४ लघ्वा
१५ लघ्वाभेदी १६ महौघधी १७ कट्टी १८
अञ्जनो १९ काण्डरुहा २० कटुः २१ कटुरो-
हिणी २२ केदारकटुका २३ अरिष्टा २४ पा-

कटुतु

मङ्गी २५ । इति राजनिर्घण्टः ॥ कटुम्बरा २६
कटुम्बरा २७ अशोका २८ । इत्यमरः तट्टीका
च ॥ (अस्य गुणाः ।
“कटुका कटुका पाके तिक्ता रूक्षा हिमा लघुः ।
भेदिनी दीपनी हृद्या कफपित्तज्वरापहा ।
प्रमेहन्त्यासकासाखदाहकुलक्षमिप्रणुत्” ॥
इति शब्दार्थचिन्तामणिष्वेतवैद्यकवचनम् ॥)
धतिकटुत्वम् । तिक्तत्वम् । शीतत्वम् । पित्तरक्त-
दाहवलाशारोचकान्वासज्वरनाशित्वम् । रुचिका-
रित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः । सारकत्वम् । रूक्षा-
त्वम् । कफनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ ताम्बूली ।
इति शब्दचन्द्रिका । कुणिकरक्षः । इति रत्न-
माला ॥
कटुकाणावः, पुं, (कटुका अणावः ।) कटुतुम्बी । इति
रत्नमाला ॥ तित्वाण्ड इति भाषा ॥
कटुकी, स्त्री, (कटु + स्वार्थे कन् । गौरादित्वात्
ङीष् ।) कटुका । इति मेदिनीशब्दरत्नावली ॥
कटुकी इति भाषा ॥ (अस्या गुणाः ।
“कटुकी तु सरा रूक्षा कफपित्तज्वरापहा” ।
इति वैद्यकद्रव्यगुणग्रन्थे ॥
“कट्टी तु कटुका पाके तिक्ता रूक्षा हिमा लघुः ।
भेदिनी दीपनी हृद्या कफपित्तज्वरापहा ।
प्रमेहन्त्यासकासाखदाहकुलक्षमिप्रणुत्” ॥
इति भावप्रकाशः ॥)
कटुकीटकः, पुं, (कटुः तीक्ष्णः दंष्ट्रनेन दुःखप्रदात्
कीटः । ततः स्वार्थे कन् ।) मशकः । इति जटाधरः ॥
कटुकाण्डः, पुं, (कटुः कर्कशः काण्डः कण्ठं शब्दो
यस्य ।) टिट्टिभपक्षी । इति हेमचन्द्रः ॥
कटुयष्टि, स्त्री, (कटुक्षीरो यष्टिर्मूलमस्य ।) पिप्य-
लीमूलम् । शुगठी । इति राजनिर्घण्टः ॥
कटुचातुर्जातकं, स्त्री, (चतुर्भ्यो जातकं ततः स्वार्थे
अच् । ततः कर्मधारयः ।) एकात्मकपत्रकमरिचा-
त्मकधतुष्कम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
कटुच्छदः, पुं, (कटुच्छदः पत्रं यस्य ।) तगरवृक्षः ।
इति शब्दरत्नावली ॥
कटुतिक्तकः, पुं, (कटुश्चासौ तिक्तश्चेति । स्वार्थे
कन् ।) शण्डवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ भूमिन्मः ।
इति वैद्यकम् ॥
कटुतिक्तका, स्त्री, (विपाके कटुः स्वादे तिक्ता ।
स्वार्थे कन् । अत इत्वम् ॥) कटुतुम्बी । इति
शब्दरत्नावली ॥
कटुतुम्बी, स्त्री, (कटु तीव्रं तुम्बमस्याः ।) जताप्रमेदः ।
कटुतरांइ इतिखाता । तत्पर्यायः । तिक्ततुम्बी
२ तिक्ताख्या ३ कटुका ४ कटुनखिका ५ विषा
६ ॥ अस्या गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । कफ-
वान्तिविषारोचकरक्षित्पित्तनाशित्वम् । सदा पथ्य-
त्वम् । रचनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
कटुतुम्बी, स्त्री, (कटुश्चासौ तुम्बी चेति ।) जता-
विशेषः । तित्वाण्ड इति भाषा । तत्पर्यायः ।
इत्साकुः २ । इत्यमरः । २ । ४ । १५६ ॥ कटुका-
णावः ३ नृपात्मजा ४ । इति रत्नमाला ॥ कटुति-
क्तिका ५ । इति शब्दरत्नावली । कटुफणा ६